

KOMUNIKAT DLA ŚRODKÓW PRZEKAZU

W związku z licznymi zapytaniami ze strony przedstawicieli środków przekazu kierowanymi do sygnatariuszy listów w sprawie „katastrofy smoleńskiej” po nieuprawnionym upublicznieniu treści tych listów oraz innych danych związanych z listami pragniemy wyjaśnić, co następuje.

W czerwcu br. grupa 3 profesorów zwróciła się do Komitetu Mechaniki PAN z wnioskiem, aby Komitet Mechaniki rozważył powołanie oficjalnego zespołu analitycznego, którego celem byłoby wykonanie ekspertyzy dotyczącej mechanizmu zniszczenia samolotu w „katastrofie smoleńskiej” wskazując, że jest rzeczą konieczną przecięcie sporów i ukrócenie szkodliwych i niefachowych dywagacji potęgujących podziały społeczne. W liście swym nadawcy stwierdzali, że ich zdaniem jedynym skutecznym na to sposobem jest wykonanie naukowej ekspertyzy dotyczącej mechanizmu zniszczenia samolotu. Wobec braku dostępu do materialnych szczątków samolotu ekspertyza taka musiałaby być przeprowadzona na podstawie dokumentacji technicznej samolotu oraz dokumentacji fotograficznej jego szczątków i ich usytuowania. Dokumenty takie mają charakter obiektywny. Mogą więc być przedmiotem badań naukowych i posłużyć do wykonania tzw. zadania odwrotnego, czyli ustalenia położenia samolotu i prędkości jego szczątków w momencie zdefragmentowania. Autorzy listu stwierdzali, że *„Ze względów oczywistych wiarygodność wyników i znaczenie takiego rozwiązania wymagają oficjalnego zaangażowania się naukowych komitetów Polskiej Akademii Nauk, a w pierwszym rzędzie Komitetu Mechaniki”*.

Przewodniczący Komitetu Mechaniki PAN odpowiadając na ten list stwierdził, że Komitet podziela pogląd, że powinno być jak najwięcej wiarygodnych informacji na temat przebiegu katastrofy, lecz Komitet, ani nie dysponuje osobowością prawną, ani siedzibą, ani środkami finansowymi na prowadzenie badań, które ze względu na trudności merytoryczne byłyby kosztowne i długotrwałe. Kończąc Przewodniczący stwierdzał, że *„Biorąc pod uwagę powyższe względy merytoryczne i formalne, Komitet Mechaniki Polskiej Akademii Nauk nie może podjąć Panów inicjatywy prowadzenia badań związanych z katastrofą samolotu pod Smoleńskiem”*. Pojawił się więc problem uzyskania dla Komitetu Mechaniki PAN wsparcia finansowego, organizacyjnego i merytorycznego.

W celu pokonania tych ograniczeń grupa 16 profesorów nauk technicznych i ścisłych wystąpiła w październiku br. z dwoma listami. Trzeba w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że sygnatariusze listu ani też jednostki, w których pracują, nie prowadzą badań naukowych we wnioskowanym zakresie. Występując z odpowiednimi listami zamierzali zwrócić uwagę instytucji i osób kształtujących programy badawcze na potrzebę prowadzenia badań, które umożliwiłyby udzielenie wiarygodnej odpowiedzi na pytania dotyczące przebiegu „katastrofy smoleńskiej”.

Pierwszy list miał na celu usunięcie bariery finansowej. Został on zaadresowany do Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju i zawierał prośbę, aby *„korzystając ze swoich statutowych uprawnień NCBiR otworzyło możliwość sfinansowania badań naukowych mających na celu analizę i wyjaśnienie mechanizmu zniszczenia w tzw. „katastrofie smoleńskiej” z dnia 10 kwietnia ub. r., a także ogólny rozwój technologii badawczych w zakresie testów zderzeniowych.”*

List drugi został skierowany do dziekanów tych wydziałów i dyrektorów tych instytutów na uczelniach polskich, które zawierają w swych nazwach słowo „mechanika”. Są więc statutowo zobowiązane do prowadzenia badań w dziedzinie mechaniki i do rozwoju tej dyscypliny. Łącznie list został wysłany do 27 adresatów. W liście tym sygnatariusze prosili o pomoc organizacyjną i merytoryczną dla Komitetu Mechaniki PAN i proponowali jako

pierwszy krok w takiej pomocy zorganizowanie konferencji, na której środowisko naukowe mogłoby podzielić się już istniejącymi wynikami badań i ustalić tryb dalszych prac.

Na list pierwszy dyrektor NCBiR odpowiedział kilkanaście dni temu listem, który zakończył słowami „... zmuszony jestem poinformować, że postulatów przez Panów zgłoszonych do realizacji przyjąć nie mogę”. Na list drugi, mimo upływu miesiąca czasu nadeszły do chwili obecnej jedynie 2 odpowiedzi, w tym tylko jedna zawierająca wstępną deklarację udziału w badaniach.

Prof. dr hab. inż. Władysław Dybczyński

Prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz Flaga, dr h.c. Politechniki Krakowskiej

Prof. dr hab. inż. Jacek Gieras, IEEE Fellow, Hamilton Sundstrand Fellow

Prof. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski

Prof. dr hab. Zbigniew Jacyna-Onyszkiewicz, dr h.c. Uniwersytetu w Kaliningradzie

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Jemielita

Prof. zw. dr hab. inż. Janusz Kawecki

Dr hab. inż. Marek Łagoda, prof. ndz. PL

Prof. dr hab. inż. Piotr Małoszewski

Prof. zw. dr hab. inż. Jan Obrębski

Prof. zw. dr hab. inż. Bolesław Orłowski

Dr hab. inż. Jan Pawlikowski, prof. ndz. PW

Prof. dr hab. inż. Jacek Rońda

Dr hab. inż. Zdzisław Józef Śloderbach, prof. ndz. PO

Prof. zw. dr hab. inż. Janusz Turowski, dr h.c. Università di Pavia

Dr hab. inż. Piotr Witakowski, prof. ndz. AGH

Warszawa – Kraków, dnia 28 listopada 2011 r.